

Et af hovedelementerne i Det Radikale Venstres skatteudspil er faktisk at forenkle vores skattesystem, fjerne særordninger og bruge de penge på at sikre, at vi kan få skatten ned på arbejde, jf. den diskussion, vi havde ved det foregående forslag.

Det her forslag vil alt andet lige også være med til at gøre det sværere at sænke skatten på arbejde. Så kan man selvfølgelig sige: Jamen alt andet er ikke lige, fordi pointen med det her net-op er at få opkvalificeret arbejdskraften, og ad den vej kan man så sige, at man på længere sigt vil få nogle øgede skatteindtægter. Men ved ethvert skatteudspil, og det bør også være sådan ved ethvert forslag, som vi behandler her i Folketingssalen, skal man samtidig kunne påvise, hvor man vil hente de penge fra, som man kommer til at mangle, når man skal finansiere et forslag, også det her forslag.

Det her forslag vil jo også komme til at koste penge, og hvor skal man hente pengene? Jamen der er jo alt andet lige ikke andre steder end ved at hæve skatten på arbejde, ikke mindst når man er oppe imod, at nogle venner, hvor man troede, at man skulle være en del af et parlamentarisk grundlag, altså har indført et skattestop på ejendomme.

Så er der skatten på arbejde tilbage, og den er i hvert fald i øjeblikket hellig for Det Radikale Venstre. Her vil vi ikke gå på kompromis og begynde at hæve skatten, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på området, fru Pernille Rosenkrantz-Theil, ikke kan være til stede, skal jeg oplæse hendes ordførertale:

Enhedslisten er enig i, at det er meget vigtigt at sikre efteruddannelse og kompetenceudvikling for alle. Dette forslag medvirker imidlertid ikke nødvendigvis til dette. Med den udformning, forslaget har, vil det betyde, at der gives skattesubsidier til opsparingsordninger, som aftales mellem den enkelte medarbejder og virksomhedens ledelse.

Der er stor sandsynlighed for, at der kun aftales sådanne ordninger med medarbejdere, som ledelsen i forvejen havde tænkt sig skulle have mulighed for efteruddannelse, ligesom muligheden for at udnytte sådanne opsparingsordninger jo er betydelig større for medarbejdere med en høj indtægt end for de lavtlønnede grupper.

En sådan ordning virker derfor ikke særlig rimelig, når vi ved, at det ikke mindst er de ufag-

lærte grupper på arbejdsmarkedet, der har svært ved at få efteruddannelse og kompetenceudvikling.

Enhedslisten mener, at virksomhederne selv har et stort ansvar for at sikre efteruddannelse og kompetenceudvikling til medarbejderne. Derfor er det oplagt at satse på flere rettigheder og muligheder for medarbejderne gennemført i forbindelse med overenskomstforhandlingerne eller gennem lovgivning.

Det kan naturligvis være nødvendigt, at staten går ind og giver tilskud til dette formål, men det skal ikke ske gennem skattesubsidier. Vi mener, at ressourcer til dette formål skal afsættes på en sådan måde, at vi er sikre på, at de går til de grupper og de formål, vi ønsker at støtte.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Ole M. Nielsen.

Kl. 18.25

Ole M. Nielsen (KRF):

Belært af ministerens gode eksempel vil jeg gerne takke for den positive modtagelse. Man skal jo ikke sådan lade sig overvinde af sortsyn, selv om jeg nok må konstatere, at det flertal, som de partier, der stemte for forslaget sidst, nu repræsenterer i udvalget, måske ikke er helt så sikkert.

Jeg havde selvfølgelig helt klart regnet med, at de partier, der stemte for forslaget sidst, også ville støtte forslaget nu. Det kan da ske, at vi kan nå frem til det under udvalgsbehandlingen. Det kunne da også ske, at vi kunne få nogle af de andre partier med, hvis vi kunne løse op for nogle af de hurdler eller blokeringer, der er.

For os er det helt væsentlige i det her forslag, at vi synes, det ville være så dejligt for flere mennesker at have den fornemmelse, at de selv bestemte en lille smule over deres fremtid i stedet for at være afhængig af offentlige ydelser, offentlig aktivering, offentlig uddannelse og afhængig af, at arbejdsgiveren eventuelt vil være med til det.

Eller som det desværre er for de allerfleste menige lønmodtagere: Når man ryger ud af vagten, er man overladt til den offentlige aktivering. Det er det, der kaldes kompetenceforbedring, men det er desværre ikke altid ret kompetencegivende. Her ville det være en fantastisk motivation, at man selv bestemte, selvfølgelig inden for nogle rammer.

Så vil jeg gerne apropos vores tidligere debat om den arbejdsgiverbetalte sygdomsbehandling